

● למראיין יעקב אחימאיר, שהציג במישר מוקד דוגמה, שהיא נדירה ב"טלוויזיה הישראלית, של מלאכת-ריאיון נקייה, אלגנטית, עדינה, ובכל זאת חרי"פה ונוקבת. אחימאיר לא ויתר אף על שאלה חשובה אחת כאשר ריאיון את יעל דיין, ולא נרתע גם מן העניינים האישיים ביותר, אך עשה זאת בנימה שקטה, כימעט-אנגלית. אולם אחימאיר לא השתחרר מן המחלה של רוב מראייני-הטלוויזיה: הצמדות לשאלות שהלין לעצמו מראש, תוך הסתייעות ברשימה כתובה. כתוצאה מכך, "סיפסס" את התשובה ה"חשובה ביותר של יעל דיין, כאשר זו אמרה, בסיפסס של אחת מתשובותיה, שה"חסים בינה ובין אמה החורגת, רחל דיין,

כתב-מיוחד מגז דיווח מתא-הטייס

"תמו" עם מות דיין. אחימאיר לא קלט כנראה את הפסוק הקצר, מפני שהיה שקוע בנוסח שאלתו הבאה, וכך לא יכול היה לחקור את יעל על נושא מרתק זה.

צלי"ג

חשדירי-כשרות

● לבימאי יוסף אבישר על סרט השידור שלו כשר, שהביא למסך מסכת מומונת של צביעות, שבמהלכה מילון רבנים, שוחטים ומשגיחי-כשרות את מעלות הכשרות. סרט זה, שהובא במיסגרת של סרטי-תעודה, היה חדי-צדדי והתעלם מהתקדמות הרפואה, שילקחה עם הזמן את סיבותיה ה"בריאותיות" של הכשרות. הוא התעלם מהצדדים הכלכליים של מערכת-הכשרות, כמו "קניית כשרות בכ"ס", כשר המחיש את המגמה, שמנסים נציגי המפד"ל להשליט במליאת רשות השידור, של העברת תוכניות הדת בסרטי תעודה, ולאחז את עיניהם של צופיה-טל-וויזיה. סרט זה כונה על-ידי אחד מבכירי-ריהטלוויזיה כ"תשדיר כשרות".

מאחרי הקלעים

מילחמת

הכתבים המיוחדים

במהלך האירגון-מחדש, שערך בחודשים האחרונים עורך מבט, מיכה לימור, כי מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, הוא העניק לקבוצה של כתבים וחוקים מעמד של "כתבים מיוחדים", בכך יצר משבר-ריח-סיים, נוסף על שאר המשברים הפוקדים את מחלקת-החדשות.

בשיאו של "משבר אל ע"ל" נשלח הר כתב-החוקים, ישראל סגל, במעמד של כתב מיוחד, לסקר את השביעה. הכתב

הפוטש של גורן

אחת הסיבות להתפטרותו של המנכ"ל הראשון של רשות השידור, שמואל אלמוג, היתה נעוצה ב"פוטש" שאירגנו נגדו צובדי הטלוויזיה. נראה שהתפטרותו זו של אלמוג עמדה לנגד עיניהם של עובדי הטלוויזיה, שניסו השבוע לחולל הפיכה כנגד מנכ"ל רשות-השידור, היו"ר ומנהל-הטלוויזיה.

ה"הפיכה" התחילה כאשר כמה עשרות מעובדי-הטלוויזיה בראשות הכתב לענייני השטחים הכבושים, יגאל גורן, מפקד תוכניות-המוסיקה אילון גוייטן ואחרים, התארגנו, נפגשו ופירסמו קול-קורא להדתתה של צמרת רשות-השידור בשל תפקוד כושל. בין השאר הודיעו מארגני הפוטש שהם התחילו באיסוף עדויות, הנוגעות לניהולה הכושל של הטלוויזיה והרשות. כתבים בכירים כחיים יבין (כנסת) ורפיק חלבי (שטחים כבושים) מיהרו לפרסם ברבים הודעה, שאין להם יד בהתארגנות. כיום השישי שעבר ערכו המארגנים פגישה בדירתו של אחד מהם. מחלקת-החדשות היתה מיוצגת רק על-ידי גורן. הוא התקשר עם ראש שולחן ביטחון-הפנים, דן סלמון, וביקש ממנו להצטרף לפגישה. סממה השיב, לדבריו: "אני לא יודע מה זה. אם אתה מבקש, או אבוא." כשהגיע סממה לדירה, קרוב לחצות נקלע לשיחה נלהבת שבה תבעו כמה מן הנוכחים מיגאל גורן להודיע ברבים, "כי לא יתכן לדבר על הדחות". ההתארגנות שהחלה בהודעה לעיתונות ובמיפגש לא תמה. גורן הבטיח גילויים מרעשיים, ואף רמז על פנייה למישטרה.

מורד גורן גילויים?

הטלוויזיה שעה טובה, ענתה: "פאר אינו עובד רשות-השידור, ולכן לא היה ניתן להגיע עימו להסדר דומה".

פסקול

האיכזרונים והצילום

שר ישראל

תוכנית-הטלוויזיה הבריטית החיקצונית, שהוקרנה גם בטלוויזיה הישראלית, עד לפני זמן קצר — מופיעה שוב על המירקע הבריטי. אחד הפרקים החדשים של הסדרה מביא סיפור-מתח על הטיפו של שר ישראלי על אדמת בריטניה. בסיומו של הפרק מצליחים המיקצוונים לשחרר את השר, דקות ספורות לפני כניסת השבת. כאשר נודע סיפור זה לעובדי הטלוויזיה הישראלית, החלו בוטונו פנימי על שני נושאים: מי יהיה השר הישראלי שייחטף, ומתי תרחש החטיפה ●● בי-ישיבת הוועד-המנהל של רשות-השידור, שעסקה בחלקה בשאלה אם הורדה כ"ר ב"ית ג"א מהמירקע בגלל נשיותה, העירה חברת הוועד-המנהל, אהובה מרון: "יש כמה גברים מפלצתיים, המגישים חידושות כמעט חצות, וטוב שילדים אינם רואים מהדורות אלה — אחרת לא היו ישנים בלילה" ●● בשיבה אחרת של הוועד-המנהל, שהתייחסה לניסיון הפוטש של כמה מעובדי-הטלוויזיה (ראה לעיל), אמר אהרון פאפו: "מה קורה כאן? כתב-ניוקא עם עוד שניים וחצי צלמים, לוקחים לידיהם את תפקיד החקירה והאינקוויזיציה! קודם לכן, העיר מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפר"ד: "אני יושב כאן ותוהה אם אני מפחד יותר שמה יאמר פאפו דבריי-שבח או דבריי-גנאי". הגיב על-כך חבר אחר של הוועד-המנהל, אישה-מפד"ל, מיכה ירון: "זה נשמע כמו הצעת-החלטה להביע אמון בפאפו" ●● ירון המשיך ושיבח את יומן המפד"ל הצופה, שפרסם מאמר מערכת בגנות ני-טיון-הפוטש של עובדי רשות-השידור, וה"עיר כי זה היומון היחיד שהתייחס לגור שא של ועדה-פעולה של עובדי הטלוויזיה. זה, חבר הוועד-המנהל מטעם המערך, העיתונאי רניאל בלון, שאל את ירון: "האם אתה לא חיברת, במקרה, את דברי המערכת הזו?" ●● תוכנית הצרכנות של הטלוויזיה, כולבוטק, ששידרה בשבוע שעבר כתבה על מכירת מכוניות שלאחר תאונה כמכוניות שלא עברו תאונה, הביי אה דיווח על מכונית-פאר שרכש אחד מבכירי הפקידים במישר-ההיגון-הותר בות, אברהם צביון, ועל גילגוליה. בסוף פה של הכתבה הובא, "סוף-טוב" של המיק רה. הסיבה: לחצים מצד מוסד ירושלמי, באמצעות עורך-הדין עמוס האוזנר, על מערכת כולבוטק ועל היועץ-המישפטי של רשות-השידור, נתן כוהן. אנשי כולבוטק גם לא הזכירו בכתבתם שהם נוצלו על-ידי אותו פקיד בכיר כדי שאותו בעל-מוסד ירושלמי יחזיר לו כספים.

לקתה-חדשות בטלוויזיה, מוכיח סער: "ניסוח זה אינו קשור להנחיית הוועד ה"מנהל. נוסף על כך, אין הנחיות לעורכי כים, כיצד עליהם לכנות את השטחים ה"אמורים. עורך רשאי לכנותם כ"שטחים משותפים", שטחים כבושים" ו"שטחים מוחזקים".

הרבעים של רם עברון

לפני יותר מארבע שנים יצא שדרי הטלוויזיה רם עברון, או מגיש השבוע — יומן אירועים, לכהן כנספח-התרבות של ישראל בלונדון. למטרה זו קיבל עברון חופשה-ללא-תשלום מעבודתו. עם שוב בו מתפקד זה, לפני כמה חודשים, הא"ר עברון את החופשה-ללא-תשלום לתדקופה נוספת, והחל מכהן כמנכ"ל מרכז-המוסיקה בתישכונות-שאננים בירושלים. במקביל הוצע לעברון להנחות את מישר-דרהמלל הלילי, זה ה"ומן. התעוררה בעיית התשלום למנחה. הפיתרון נמצא בקביעת תשלום המסתכם ב"ש" של משי כורת, ממינהלת רשות-השידור. כאשר נשאל המינהל-למנכ"ל-הרשות לפשר כפילות ההסדר — חופשה-ללא-תשלום ותשלום 3/4 של משכורת — השיב: "הסידור עם רם עברון קובע כי הוא נמצא ברבע חופשה-ללא-תשלום, והוא מקבל 3/4 משכורת". סידור זה מעמיד את עברון בראש רשימת מקבלי-השכר כמנחה תוכניות טלוויזיה, כאשר נשאלה דוברת רשות השידור אם הסדר דומה קיים עם מנצי פאר, המנחה את תוכנית-היוקרה של

חברת-יועץ מרון

מיפצלות ב"כימעט חצות"

בה, שבמהלכה דיווח מתוך תא-הטייס של אחד המטוסים, שימשה עילה למחלוקת בינו ובין ראש השולחן הכלכלי, אדישען שפיגלמן, שהגיעה לטונים גבוהים. סגל אמר לשפיגלמן "אתה בכלל אינך מסוגל להביא כתבה מהשטח", וביטויים קשים נוספים.

במחלוקת זו ניצב לימור מאחורי סגל ושאר "הכתבים המיוחדים", שראו בתק"רית עימות עקרונות לגבי המשך עבודתם. ראשי-השולחנות במחלקת-החדשות ראו ביצירת מעמד של "כתבים מיוחדים", ניסיון של חלירה לשטחים שעליהם הם מופ"קדים. הגיב על כך לימור: "בכל מערכת-החדשות מצויים כתבים מיוחדים. אני מבין את מחשבת הבלעדיות של ראשי-השולחנות אבל הם מתעלמים מהעובדה כי מעמדם מעניק להם אחריות — ולא בל-עדות בנושא שעליו הם מופקדים". הבטיח לימור: "אנחנו נמשיך לשלוח את הכתבים המיוחדים (ישראל סגל, אורי גורדשטיין, מויכאל קרפיץ ואלימורך רם) לסקר בכל התחומים, כדי שישפרו את הדיווח מנושאים אקטואליים שונים".

מליאה כתחנה

הוצאת סכומי-עתק על-ידי הנהלת רשות-השידור לשם התקנת אולם-ישיבות מפואר ורחבי-ידיים במישרי הרשות שב" בניין כלל בירושלים, לשם קיום ישיבות מליאת רשות-השידור הנערכות אחת ל-חודשיים, היתה, כנראה, לריק. ישיבתה הבאה של המליאה, העומדת להתקיים ביום הראשון, 6 בדצמבר, תיערך כמימס-ימימה באחד מאולמותיו של מלון פלאזה בירושלים. השניו ה"יחיד הוא בשם האולם. עד כה נערכו ישיבות המליאה באולם קומודי, ואילו הישיבה הקרובה תיערך באולם טחנת-רוח שבמלון. פרט תמוה למדי: בהזמנות שנשלחו לחבריה-המליאה, חלה טעות בשם האולם. רשום שם: "אור" למ תחנת-רוח" תחת "אולם טחנות רוח".

מ"גדה

ל"שטחים משותפים"

דומה שהחלטות הוועד-המנהל של רשות השידור מטפחות אצל עורכי-החדשות בטלוויזיה רפלקס-מומונת. דבר כזה ה"ת" רחש אחרי החלטת הוועד-המנהל לכנות את הגדה המערבית בעברית קלוקלת כ"י הודה ושומרון" (צריך להיות: "יהודה והשומרון"). במהדורת כמעט חצות של היום השלישי האחרון, הביאה המגישה, שרי רן, הודעה ב"ו הלשון: "הקרו הקיימת לישר" אל עומדת להתחיל ביעור המורדות ה"מזרחיים של ירושלים, ש שוחחרו ה"מילחמת ששת הימים". הודעתה היא ב"בינת סטייתית" מהנחיות הוועד-המנהל לגבי איזכור השטחים הכבושים. בתגובה על ניסוח זה ציינו מנהל מח-